

ZEMĚŠ ZASLĚ•BENĚ• I.

ĀšterĀ½, 18 Ānor 2014

Jsem plánovací typ. Znáte to: první dovolená v Jugoslávii, následuje první dítě, pak ji¼ výšce zmíněný automobil, zde se stávám zástupcem Ā™editel, druhá dovolená v Jugoslávii, druhé dítě, mezitím samozĀ™ejmĀ rekreační chata, takté¼ i barevný televizor... A pĀ™esto¼e návševa země zaslíbené na sířovém grafu nebyla, tak nĀ› které nabíí neodmítají. Inu, i mistr tesaĀ™ se obĀ•as utne :-)

A tak jsem si takhle zaĀ•átkem února naskládala do kufru svetr, triĀ•ko s krátkým rukávem, bundu, triĀ•ko s dlouhým rukávem, šortky, šálu, plavky, sandály, polobotky, opalovací krém a deštník a vyrazila smĀ›r Ruzyně. Ne¼ nám ovšem bylo povoleno kufr odbavit, museli jsme zodpovědĀ›t nĀ›kolik věšních otázek typu: kdo vám balil zavazadlo, kdo byl u vás na návševě, kdy¼ jste si balila zavazadlo, pĀ™evá¼íte zbranĀ›, kde pracujete, co pĀ™esně tam děláte, vysvětlíte blíž¼e pojem „administrativa“, budete pĀ™ekrašovat hranice Izrael, vysvětlíte blíž¼e pojem „poznávací zájezd“,... Chlápek ve frontě pĀ™ede mnou mĀ›l v pase razítko z Emiráť a zpĀ›sobil tak pĀ›lhodinový poplach na letišti. Byli-li jste shledáni zpĀ›sobilými, obdrž¼eli jste bumá¼ku s vyznačeným písmenem vařící dĀ›vĀ›ryhodnosti do pasu i na kufr. Asi jsem se netvářila zrovna vstĀ™ičnĀ›, proto¼ dostala a¼ druhé písmenko. Pro pĀ™íšních sedm dnĀ› se mĀ›lo nařím domovem stát mĀ›steĀ•ko Betlém, které¼to se nenachází v Izraeli, alébr¼ v Palestině, tedy pĀ™esnĀ›ji na Západním břehu, abychom byli politicky korektní, jsme si hned uřili atrakci „projíříme check pointem“. Celá Palestina je totiž obehnaná Ā•tyĀ™ metrovou betonovou zdí (pĀ™řipadně ostatním drátem tam, kde ješ není ze• dostavĀ›ná), tak¼e myš proklouzne p vybranými kontrolovanými otvory. Navíc jsou palestinská území rozdělena na 3 bezpečnostní zóny (A, B, C), tak¼e pohyb se po Izraeli je ponĀ›kud slořitě. Proto¼e s palestinským autem se nedostanete do Státu Izrael, s izraelským naopak do Palestiny „š“. Nejlepší je obstarat si vozidlo, které je pĀ™ihlášeno na araba s izraelským pasem. S tím se dostanete celkem vřadně :-)

Prohlídku země zaslíbené jsme tedy zahájili v Betlémě, kde nejvřtš atrakcí je samozĀ™ejmĀ› chrám Narození Páně, s pĀ™ihlým kostelem sv. Kateřiny a kostel Mléčné jesky, které Marie na útĀ›ku do Egypta kojila Jeřřka a kapka matešského mléka ukápla, v dĀ›sledku Ā•eho¼ skála zblala. Matky potenciální i skutečné skálu tak horlivě olizovaly v naději, Ā¼e po pořití vápence vyševš; problémy s pořitím Ā•i dodají řivotní sílu dĀ›tem ji¼ narozeným, Ā¼e aby se nám památka dochovala, je dnes skálu oškrabovati zakázáno, ale mĀ›řete si za 2 dolary zakoupit prášek v sáku... Vřtinu kĀ™esřanských svatostánků ve Svaté zemi obhospodĀ™ují východní církve, jako arménská a věšny mořné pravoslavné odno¼e. A skoro věšeno je to sakumprásk nové, postavené břhem dvacátého století. Zpravidla tedy na základech nĀ›eho mnohem staršho, z Ā•eho ale nezbyl prakticky ani základní kámen. Ono se není tak moc Ā•emu divit, je to kraj, kde dĀ›jiny krášely tam a zpátky, tam a zpátky... tak po to věšem krášení holt zĀ›stala zem ponĀ›kud udusaná. S památkovou péří si tam hlavu nikdo moc neláme, kdy¼ nám přšstĀ™echou, svaříme pár trubek, pĀ™etĀ™hneme igelitem, vypadlé zdivo dohodíme betonem a oprýskané fresky namalujeme znovu a lépe. Tuhle realitu jsem rozdechávala nĀ›kolik dní. Znáte to: nikdy nechořte na film, kdy¼ jste pĀ™ed tím Ā•etli knihu :-)

K Jeřřka se v Betlémě narodil král David a také zde zeměĀ™ela Ráchel. Jeřřek řidy samozĀ™ejmĀ› nezale Ráchelinu hrobku z palestinského Betléma vykousli a prohlásili za izraelské území. Baziliku Narození Páně, nejděle nepĀ™etrřitĀ› fungující kĀ™esřanský kostel na svĀ›tĀ›, mají mezi sebou rozděleny Ā™ecká, arménská a Ā™řmské církve a to do takových detailĀ›, jako kdo obhospodĀ™uje které lampy. (řřmskokatolická církev teda skoro nestojí za zmínku, páĀ• tý patř akorát jeden malý oltĀ™ík.) No, a jak to bylo s narozením ve chlévě? Inu, tento hornatý kraj oplývá množstvím pĀ™řirozených jeskyní, které si lidé rozřřovali a řřili v nich. A spolu s nimi tam řřila i domácí zvířata. Jedna jesky kozy, druhá pro ovešky, řřetě pro rodinu... Takové velké řřastné spolešství ve skále. MĀ›ra Blížkovýchodní(pokrašování pĀ™řšstĀ›)

Prohlídku země zaslíbené jsme tedy zahájili v Betlémě, kde nejvřtš atrakcí je samozĀ™ejmĀ› chrám Narození Páně, s pĀ™ihlým kostelem sv. Kateřiny a kostel Mléčné jesky, které Marie na útĀ›ku do Egypta kojila Jeřřka a kapka matešského mléka ukápla, v dĀ›sledku Ā•eho¼ skála zblala. Matky potenciální i skutečné skálu tak horlivě olizovaly v naději, Ā¼e po pořití vápence vyševš; problémy s pořitím Ā•i dodají řivotní sílu dĀ›tem ji¼ narozeným, Ā¼e aby se nám památka dochovala, je dnes skálu oškrabovati zakázáno, ale mĀ›řete si za 2 dolary zakoupit prášek v sáku... Vřtinu kĀ™esřanských svatostánků ve Svaté zemi obhospodĀ™ují východní církve, jako arménská a věšny mořné pravoslavné odno¼e. A skoro věšeno je to sakumprásk nové, postavené břhem dvacátého století. Zpravidla tedy na základech nĀ›eho mnohem staršho, z Ā•eho ale nezbyl prakticky ani základní kámen. Ono se není tak moc Ā•emu divit, je to kraj, kde dĀ›jiny krášely tam a zpátky, tam a zpátky... tak po to věšem krášení holt zĀ›stala zem ponĀ›kud udusaná. S památkovou péří si tam hlavu nikdo moc neláme, kdy¼ nám přšstĀ™echou, svaříme pár trubek, pĀ™etĀ™hneme igelitem, vypadlé zdivo dohodíme betonem a oprýskané fresky namalujeme znovu a lépe. Tuhle realitu jsem rozdechávala nĀ›kolik dní. Znáte to: nikdy nechořte na film, kdy¼ jste pĀ™ed tím Ā•etli knihu :-)

K Jeřřka se v Betlémě narodil král David a také zde zeměĀ™ela Ráchel. Jeřřek řidy samozĀ™ejmĀ› nezale Ráchelinu hrobku z palestinského Betléma vykousli a prohlásili za izraelské území. Baziliku Narození Páně, nejděle nepĀ™etrřitĀ› fungující kĀ™esřanský kostel na svĀ›tĀ›, mají mezi sebou rozděleny Ā™ecká, arménská a Ā™řmské církve a to do takových detailĀ›, jako kdo obhospodĀ™uje které lampy. (řřmskokatolická církev teda skoro nestojí za zmínku, páĀ• tý patř akorát jeden malý oltĀ™ík.) No, a jak to bylo s narozením ve chlévě? Inu, tento hornatý kraj oplývá množstvím pĀ™řirozených jeskyní, které si lidé rozřřovali a řřili v nich. A spolu s nimi tam řřila i domácí zvířata. Jedna jesky kozy, druhá pro ovešky, řřetě pro rodinu... Takové velké řřastné spolešství ve skále. MĀ›ra Blížkovýchodní(pokrašování pĀ™řšstĀ›)

Prohlídku země zaslíbené jsme tedy zahájili v Betlémě, kde nejvřtš atrakcí je samozĀ™ejmĀ› chrám Narození Páně, s pĀ™ihlým kostelem sv. Kateřiny a kostel Mléčné jesky, které Marie na útĀ›ku do Egypta kojila Jeřřka a kapka matešského mléka ukápla, v dĀ›sledku Ā•eho¼ skála zblala. Matky potenciální i skutečné skálu tak horlivě olizovaly v naději, Ā¼e po pořití vápence vyševš; problémy s pořitím Ā•i dodají řivotní sílu dĀ›tem ji¼ narozeným, Ā¼e aby se nám památka dochovala, je dnes skálu oškrabovati zakázáno, ale mĀ›řete si za 2 dolary zakoupit prášek v sáku... Vřtinu kĀ™esřanských svatostánků ve Svaté zemi obhospodĀ™ují východní církve, jako arménská a věšny mořné pravoslavné odno¼e. A skoro věšeno je to sakumprásk nové, postavené břhem dvacátého století. Zpravidla tedy na základech nĀ›eho mnohem staršho, z Ā•eho ale nezbyl prakticky ani základní kámen. Ono se není tak moc Ā•emu divit, je to kraj, kde dĀ›jiny krášely tam a zpátky, tam a zpátky... tak po to věšem krášení holt zĀ›stala zem ponĀ›kud udusaná. S památkovou péří si tam hlavu nikdo moc neláme, kdy¼ nám přšstĀ™echou, svaříme pár trubek, pĀ™etĀ™hneme igelitem, vypadlé zdivo dohodíme betonem a oprýskané fresky namalujeme znovu a lépe. Tuhle realitu jsem rozdechávala nĀ›kolik dní. Znáte to: nikdy nechořte na film, kdy¼ jste pĀ™ed tím Ā•etli knihu :-)

K Jeřřka se v Betlémě narodil král David a také zde zeměĀ™ela Ráchel. Jeřřek řidy samozĀ™ejmĀ› nezale Ráchelinu hrobku z palestinského Betléma vykousli a prohlásili za izraelské území. Baziliku Narození Páně, nejděle nepĀ™etrřitĀ› fungující kĀ™esřanský kostel na svĀ›tĀ›, mají mezi sebou rozděleny Ā™ecká, arménská a Ā™řmské církve a to do takových detailĀ›, jako kdo obhospodĀ™uje které lampy. (řřmskokatolická církev teda skoro nestojí za zmínku, páĀ• tý patř akorát jeden malý oltĀ™ík.) No, a jak to bylo s narozením ve chlévě? Inu, tento hornatý kraj oplývá množstvím pĀ™řirozených jeskyní, které si lidé rozřřovali a řřili v nich. A spolu s nimi tam řřila i domácí zvířata. Jedna jesky kozy, druhá pro ovešky, řřetě pro rodinu... Takové velké řřastné spolešství ve skále. MĀ›ra Blížkovýchodní(pokrašování pĀ™řšstĀ›)

Prohlídku země zaslíbené jsme tedy zahájili v Betlémě, kde nejvřtš atrakcí je samozĀ™ejmĀ› chrám Narození Páně, s pĀ™ihlým kostelem sv. Kateřiny a kostel Mléčné jesky, které Marie na útĀ›ku do Egypta kojila Jeřřka a kapka matešského mléka ukápla, v dĀ›sledku Ā•eho¼ skála zblala. Matky potenciální i skutečné skálu tak horlivě olizovaly v naději, Ā¼e po pořití vápence vyševš; problémy s pořitím Ā•i dodají řivotní sílu dĀ›tem ji¼ narozeným, Ā¼e aby se nám památka dochovala, je dnes skálu oškrabovati zakázáno, ale mĀ›řete si za 2 dolary zakoupit prášek v sáku... Vřtinu kĀ™esřanských svatostánků ve Svaté zemi obhospodĀ™ují východní církve, jako arménská a věšny mořné pravoslavné odno¼e. A skoro věšeno je to sakumprásk nové, postavené břhem dvacátého století. Zpravidla tedy na základech nĀ›eho mnohem staršho, z Ā•eho ale nezbyl prakticky ani základní kámen. Ono se není tak moc Ā•emu divit, je to kraj, kde dĀ›jiny krášely tam a zpátky, tam a zpátky... tak po to věšem krášení holt zĀ›stala zem ponĀ›kud udusaná. S památkovou péří si tam hlavu nikdo moc neláme, kdy¼ nám přšstĀ™echou, svaříme pár trubek, pĀ™etĀ™hneme igelitem, vypadlé zdivo dohodíme betonem a oprýskané fresky namalujeme znovu a lépe. Tuhle realitu jsem rozdechávala nĀ›kolik dní. Znáte to: nikdy nechořte na film, kdy¼ jste pĀ™ed tím Ā•etli knihu :-)

K Jeřřka se v Betlémě narodil král David a také zde zeměĀ™ela Ráchel. Jeřřek řidy samozĀ™ejmĀ› nezale Ráchelinu hrobku z palestinského Betléma vykousli a prohlásili za izraelské území. Baziliku Narození Páně, nejděle nepĀ™etrřitĀ› fungující kĀ™esřanský kostel na svĀ›tĀ›, mají mezi sebou rozděleny Ā™ecká, arménská a Ā™řmské církve a to do takových detailĀ›, jako kdo obhospodĀ™uje které lampy. (řřmskokatolická církev teda skoro nestojí za zmínku, páĀ• tý patř akorát jeden malý oltĀ™ík.) No, a jak to bylo s narozením ve chlévě? Inu, tento hornatý kraj oplývá množstvím pĀ™řirozených jeskyní, které si lidé rozřřovali a řřili v nich. A spolu s nimi tam řřila i domácí zvířata. Jedna jesky kozy, druhá pro ovešky, řřetě pro rodinu... Takové velké řřastné spolešství ve skále. MĀ›ra Blížkovýchodní(pokrašování pĀ™řšstĀ›)

Prohlídku země zaslíbené jsme tedy zahájili v Betlémě, kde nejvřtš atrakcí je samozĀ™ejmĀ› chrám Narození Páně, s pĀ™ihlým kostelem sv. Kateřiny a kostel Mléčné jesky, které Marie na útĀ›ku do Egypta kojila Jeřřka a kapka matešského mléka ukápla, v dĀ›sledku Ā•eho¼ skála zblala. Matky potenciální i skutečné skálu tak horlivě olizovaly v naději, Ā¼e po pořití vápence vyševš; problémy s pořitím Ā•i dodají řivotní sílu dĀ›tem ji¼ narozeným, Ā¼e aby se nám památka dochovala, je dnes skálu oškrabovati zakázáno, ale mĀ›řete si za 2 dolary zakoupit prášek v sáku... Vřtinu kĀ™esřanských svatostánků ve Svaté zemi obhospodĀ™ují východní církve, jako arménská a věšny mořné pravoslavné odno¼e. A skoro věšeno je to sakumprásk nové, postavené břhem dvacátého století. Zpravidla tedy na základech nĀ›eho mnohem staršho, z Ā•eho ale nezbyl prakticky ani základní kámen. Ono se není tak moc Ā•emu divit, je to kraj, kde dĀ›jiny krášely tam a zpátky, tam a zpátky... tak po to věšem krášení holt zĀ›stala zem ponĀ›kud udusaná. S památkovou péří si tam hlavu nikdo moc neláme, kdy¼ nám přšstĀ™echou, svaříme pár trubek, pĀ™etĀ™hneme igelitem, vypadlé zdivo dohodíme betonem a oprýskané fresky namalujeme znovu a lépe. Tuhle realitu jsem rozdechávala nĀ›kolik dní. Znáte to: nikdy nechořte na film, kdy¼ jste pĀ™ed tím Ā•etli knihu :-)

K Jeřřka se v Betlémě narodil král David a také zde zeměĀ™ela Ráchel. Jeřřek řidy samozĀ™ejmĀ› nezale Ráchelinu hrobku z palestinského Betléma vykousli a prohlásili za izraelské území. Baziliku Narození Páně, nejděle nepĀ™etrřitĀ› fungující kĀ™esřanský kostel na svĀ›tĀ›, mají mezi sebou rozděleny Ā™ecká, arménská a Ā™řmské církve a to do takových detailĀ›, jako kdo obhospodĀ™uje které lampy. (řřmskokatolická církev teda skoro nestojí za zmínku, páĀ• tý patř akorát jeden malý oltĀ™ík.) No, a jak to bylo s narozením ve chlévě? Inu, tento hornatý kraj oplývá množstvím pĀ™řirozených jeskyní, které si lidé rozřřovali a řřili v nich. A spolu s nimi tam řřila i domácí zvířata. Jedna jesky kozy, druhá pro ovešky, řřetě pro rodinu... Takové velké řřastné spolešství ve skále. MĀ›ra Blížkovýchodní(pokrašování pĀ™řšstĀ›)

Prohlídku země zaslíbené jsme tedy zahájili v Betlémě, kde nejvřtš atrakcí je samozĀ™ejmĀ› chrám Narození Páně, s pĀ™ihlým kostelem sv. Kateřiny a kostel Mléčné jesky, které Marie na útĀ›ku do Egypta kojila Jeřřka a kapka matešského mléka ukápla, v dĀ›sledku Ā•eho¼ skála zblala. Matky potenciální i skutečné skálu tak horlivě olizovaly v naději, Ā¼e po pořití vápence vyševš; problémy s pořitím Ā•i dodají řivotní sílu dĀ›tem ji¼ narozeným, Ā¼e aby se nám památka dochovala, je dnes skálu oškrabovati zakázáno, ale mĀ›řete si za 2 dolary zakoupit prášek v sáku... Vřtinu kĀ™esřanských svatostánků ve Svaté zemi obhospodĀ™ují východní církve, jako arménská a věšny mořné pravoslavné odno¼e. A skoro věšeno je to sakumprásk nové, postavené břhem dvacátého století. Zpravidla tedy na základech nĀ›eho mnohem staršho, z Ā•eho ale nezbyl prakticky ani základní kámen. Ono se není tak moc Ā•emu divit, je to kraj, kde dĀ›jiny krášely tam a zpátky, tam a zpátky... tak po to věšem krášení holt zĀ›stala zem ponĀ›kud udusaná. S památkovou péří si tam hlavu nikdo moc neláme, kdy¼ nám přšstĀ™echou, svaříme pár trubek, pĀ™etĀ™hneme igelitem, vypadlé zdivo dohodíme betonem a oprýskané fresky namalujeme znovu a lépe. Tuhle realitu jsem rozdechávala nĀ›kolik dní. Znáte to: nikdy nechořte na film, kdy¼ jste pĀ™ed tím Ā•etli knihu :-)

K Jeřřka se v Betlémě narodil král David a také zde zeměĀ™ela Ráchel. Jeřřek řidy samozĀ™ejmĀ› nezale Ráchelinu hrobku z palestinského Betléma vykousli a prohlásili za izraelské území. Baziliku Narození Páně, nejděle nepĀ™etrřitĀ› fungující kĀ™esřanský kostel na svĀ›tĀ›, mají mezi sebou rozděleny Ā™ecká, arménská a Ā™řmské církve a to do takových detailĀ›, jako kdo obhospodĀ™uje které lampy. (řřmskokatolická církev teda skoro nestojí za zmínku, páĀ• tý patř akorát jeden malý oltĀ™ík.) No, a jak to bylo s narozením ve chlévě? Inu, tento hornatý kraj oplývá množstvím pĀ™řirozených jeskyní, které si lidé rozřřovali a řřili v nich. A spolu s nimi tam řřila i domácí zvířata. Jedna jesky kozy, druhá pro ovešky, řřetě pro rodinu... Takové velké řřastné spolešství ve skále. MĀ›ra Blížkovýchodní(pokrašování pĀ™řšstĀ›)

Prohlídku země zaslíbené jsme tedy zahájili v Betlémě, kde nejvřtš atrakcí je samozĀ™ejmĀ› chrám Narození Páně, s pĀ™ihlým kostelem sv. Kateřiny a kostel Mléčné jesky, které Marie na útĀ›ku do Egypta kojila Jeřřka a kapka matešského mléka ukápla, v dĀ›sledku Ā•eho¼ skála zblala. Matky potenciální i skutečné skálu tak horlivě olizovaly v naději, Ā¼e po pořití vápence vyševš; problémy s pořitím Ā•i dodají řivotní sílu dĀ›tem ji¼ narozeným, Ā¼e aby se nám památka dochovala, je dnes skálu oškrabovati zakázáno, ale mĀ›řete si za 2 dolary zakoupit prášek v sáku... Vřtinu kĀ™esřanských svatostánků ve Svaté zemi obhospodĀ™ují východní církve, jako arménská a věšny mořné pravoslavné odno¼e. A skoro věšeno je to sakumprásk nové, postavené břhem dvacátého století. Zpravidla tedy na základech nĀ›eho mnohem staršho, z Ā•eho ale nezbyl prakticky ani základní kámen. Ono se není tak moc Ā•emu divit, je to kraj, kde dĀ›jiny krášely tam a zpátky, tam a zpátky... tak po to věšem krášení holt zĀ›stala zem ponĀ›kud udusaná. S památkovou péří si tam hlavu nikdo moc neláme, kdy¼ nám přšstĀ™echou, svaříme pár trubek, pĀ™etĀ™hneme igelitem, vypadlé zdivo dohodíme betonem a oprýskané fresky namalujeme znovu a lépe. Tuhle realitu jsem rozdechávala nĀ›kolik dní. Znáte to: nikdy nechořte na film, kdy¼ jste pĀ™ed tím Ā•etli knihu :-)

K Jeřřka se v Betlémě narodil král David a také zde zeměĀ™ela Ráchel. Jeřřek řidy samozĀ™ejmĀ› nezale Ráchelinu hrobku z palestinského Betléma vykousli a prohlásili za izraelské území. Baziliku Narození Páně, nejděle nepĀ™etrřitĀ› fungující kĀ™esřanský kostel na svĀ›tĀ›, mají mezi sebou rozděleny Ā™ecká, arménská a Ā™řmské církve a to do takových detailĀ›, jako kdo obhospodĀ™uje které lampy. (řřmskokatolická církev teda skoro nestojí za zmínku, páĀ• tý patř akorát jeden malý oltĀ™ík.) No, a jak to bylo s narozením ve chlévě? Inu, tento hornatý kraj oplývá množstvím pĀ™řirozených jeskyní, které si lidé rozřřovali a řřili v nich. A spolu s nimi tam řřila i domácí zvířata. Jedna jesky kozy, druhá pro ovešky, řřetě pro rodinu... Takové velké řřastné spolešství ve skále. MĀ›ra Blížkovýchodní(pokrašování pĀ™řšstĀ›)